

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2002	3282	2000	5671	15/10/2002

KARAR METNİ

MÜKELLEFLERİN KATMA DEĞER VERGİSİ İNDİRİMİNDEN YARARLANABİLMELERİ İÇİN, İNDİRİM KONUSU EDİLEN KATMA DEĞER VERGİSİNİN ALIŞ FATURASI VEYA BENZERİ BELGELERDE AYRICA GÖSTERİLMESİNİN VE BU BELGELERİN KANUNİ DEFTERLERE KAYIT EDİLMİŞ OLMASININ YANINDA, İLGİLİ DÖNME İLİŞKİN KATMA DEĞER VERGİSİ BEYANNAMESİNİN DE VERİLMİŞ OLMASI GEREKTİĞİ HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan: ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...

İstem Özet: Davacı adına, beyannamesini vermediğinden bahisle, takdir komisyonunca belirlenen matrah üzerinden Haziran/1997 dönemi için salınan katma değer vergisine ve kesilen ağır kusur cezasına ilişkin işlemi; olayda, davacının ilgili dönem katma değer vergisi beyannamesini vermediğinin sabit olması karşısında, takdire sevkinin yerinde olduğu; ancak takdir komisyonunca, herhangi bir araştırma yapılmadan matrah takdir edildiğinin anlaşılması nedeniyle, mahkemelerince, davacının 1997 yılı defter ve belgelerinin getirtilerek incelendiği ve sonuçta Haziran/1997 döneminde ödenecek vergi doğmadığının saptandığı; hal böyle olunca davacı adına tesis edilen işlemde isabet görülmediği gerekçesiyle iptal eden ... Vergi Mahkemesinin ... günlü ve ... sayılı kararının; beyanname vermeyen davacı adına takdir komisyonunca saptanan matrah esas alınacak tesis edilen işlemin yerinde olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Kadir Özkaya'nın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, 2577 sayılı Kanunun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz istemi reddedilerek kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Sadri Bozkurt'un Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir. Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz istemi; katma değer vergisi beyannamesini vermeyen davacı adına, takdir komisyonunca saptanan matrah esas alınarak Haziran/1997 dönemi için salınan katma değer vergisi ile kesilen ağır kusur cezasına ilişkin işlemi; davacının defter ve belgelerine göre, anılan dönemde ödenecek katma değer vergisi doğmadığının anlaşıldığı gerekçesiyle iptal eden vergi mahkemesi kararının temyizen incelenerek bozulması istemine ilişkindir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında beyannamenin kanuni süresi geçtiği halde verilmemesi hali re'sen takdir sebebi olarak sayılmış; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 40'ncü maddesinde ise; katma değer vergisinin, bu Kanunda aksine hüküm bulunmadıkça mükelleflerin yazılı beyanları üzerine tarh olunacağı; herhangi bir vergilendirme döneminde vergiye tabi işlemleri bulunmayan mükelleflerin de beyanname vermek mecburiyetinde oldukları; 34'üncü maddesinde de, alış faturası veya benzeri vesikalarda ayrıca gösterilen katma değer vergisinin, bu vesikaların kanuni defterlere kaydedilmesi koşuluyla indirilebileceği hükmü yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinden; Haziran/1997 dönemi katma değer vergisi beyannamesini vermeyen Davacı adına takdir komisyonu kararına dayanılarak re'sen katma değer vergisi salınıp, ağır kusur cezası kesildiği; bu işlemin iptali istemiyle açılan davada, vergi mahkemesince, davacının 1997 yılı defter ve belgelerinin incelenmesi sonucu, bu dönemde 3.309.208.- lira hesaplanan katma değer vergisi bulunmasına karşın, Mayıs/1997 döneminden devredenle birlikte toplam indirilecek katma değer vergisi dikkate alındığında, uyumsuzluk döneminde ödenecek katma değer vergisi bulunmadığının saptanması üzerine dava konusu işlemin iptal edildiği anlaşılmıştır.

Bu hükümlere göre; mükelleflerin katma değer vergisi indiriminden yararlanabilmeleri için, indirim konusu edilen katma değer vergisinin alış faturası veya benzeri belgelerde ayrıca gösterilmesinin ve bu belgelerin kanuni defterlere kayıt edilmiş olmasının yanında, ilgili döneme ilişkin katma değer vergisi beyannamesinin de verilmesi gerektiğinden; ilgili dönem beyannamesini vermeyen mükelleflerin, sözü edilen indirim haklarından yararlanmalarına yasal olanak yoktur.

Bu bakımdan; olayda, Haziran/1997 dönemine ilişkin katma değer vergisi beyannamesini vermeyen davacının bu döneme ilişkin ödenecek vergisinin belirlenmesinde, indirim konusu edilebilecek katma değer vergisinin dikkate alınması açıklanan hukuki duruma uygun bulunmadığından, Vergi Mahkemesince, aksi yolda verilen kararda isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin kabulüne ve mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine mahkemece yeniden verilecek kararla birlikte yargılama giderleri de dikkate

alınacağından, bu hususta hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 15.10.2002 gününde oybirliği ile karar verildi.
BŞ/ÖEK